

Anne-Baba Hakki

safeshare.tv/w/ss57a9433fb54f0

1. Akşamdan sabaha kadar saatinize 1,5 saat ara ile alarm kurup her alarm caldiginda uyanip, 10 dakika evin icinde dolasiip tekrar diger alarma kadar uyuyarak kac gece devam edebilirsiniz?
2. Anne babaya saygi neden önemlidir?
3. Ayetlerde Allah'a ibadetten sonra anne-babaya saygılı olmanın zikredilmesinin önemi nedir?

Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: Bir adam gelerek: "Ey Allah'ın Resûlü iyi davranıp hoş sohbetle bulunmama en ziyaâde kim hak sâhibidir?" diye sordu. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm): "Annen!" diye cevap verdi. Adam: "Sonra kim?" dedi, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar: "Sonra kim?" dedi Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) yine: "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar sordu: "Sonra kim?" Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bu dördüncüyü: "Baban!" diye cevapladı."

Buhârî, Edeb 2; Müslim, Birr 1, (2548). Anne-Baba Hakki

- Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) bir gün: "Burnu sürtülsün, burnu sürtülsün, burnu sürtülsün" dedi. "Kimin burnu sürtülsün ey Allah'ın Resûlü?" diye sorulunca şu açıklamada bulundu: "Ebeveyninden her ikisinin veya sâdece birinin yaşlılığına ulaştığı halde cennete giremeyenin."

Müslim, Birr 9, (251); Tirmizî, Daavât 110 (3539)

Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: Hiçbir evlad, babasının hakkını, bir istisna durumu dışında ödeyemez. O durum da şudur: Babasını köle olarak bulur, satın alır ve âzad eder."

Müslim, Itk 25, (1510); Ebu Dâvud, Edeb 129, (5137); Tirmizî, Birr 8, (1907); İbnu Mâce, Edeb 1, (3659).

158 - Abdullah İbnu Amr İbni'l-Âs (radiyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdu: "Allah'ın rızası babanın rızasından geçer. Allah'ın memnuniyetsizliği de babanın memnuniyetsizliğinden geçer."

Tirmizî, Birr 3 (1900).

- Ebu'd-Derda (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Baba cennetin orta kapısıdır. Dilersen bu kapıyı terket dilersen muhafaza et" dediğini işittim.

Tirmizî, Birr, 3, (1901). Tirmizî, hadise "sahih" dedi.

Ebu Üseyd Mâlik İbnu Rebî'a es-Sâidî (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam: "Ey Allah'ın Resûlü, anne ve babamın vefatlarından sonra da onlara iyilik yapma imkânı var mı, ne ile onlara iyilik yapabilirim?" diye sordu. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Evet vardır" dedi ve açıkladı: "Onlara dua, onlar için Allah'tan istiğfar (günahlarının affedilmesini) talep etmek, onlardan sonra vasiyetlerini yerine getirmek, anne ve babasının akrabalarına karşı da sıla-i rahmi ifa etmek, anne ve babanın dostlarına ikramda bulunmak."

Ebu Dâvud, Edeb 129, (5142); İbnu Mâce, Edeb 2, (3664).

167 - İbnu Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı işittim, şöyle diyordu: "Kişinin yapacağı en üstün iyiliklerden biri, ölümünden sonra babasının dostlarına sıla-rahimde bulunmasıdır."

Müslim, *Birr*, 11-13 (2552); Tirmizî, *Birr*, 5 (1904); Ebu Dâvud, *Edeb* 129, (5143).

Sıla-I Rahim

Buhari, Edeb 13; Müslim" Birr 17, (2555).

3263 - Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kim, rızkının Allah tarafından genişletilmesini, ecelinin uzatılmasını isterse sıla-i rahim yapsın."

3264 - Tirmizî'deki rivayet şöyle: "Nesebinizden sıla-i rahm yapacaklarınızı öğrenin. Zira sıla-i rahim akrabalarda sevgi, malda bolluk, ömürde uzamadır."

Rabb'imiz, Müslüman'ın yakınlarına karşı görevlerini sıralarken akrabalarına göstermesi gereken ilgiyi üçüncü sıraya alarak buyuruyor ki:

- Önce Allah'a ibadet edin, sonra anne-babaya itaat edin, üçüncü olarak da akrabaya olan ilginizi kesmeyin, yetimleri ve yoksulları da unutmayın!..

Efendimiz (sas) Hazretleri ise akraba ile ilgisini kesenlere unutamayacakları ağırlıkta uyarıda bulunurken şu ikazı yapmaktadır:

- Akrabalarıyla ilgisini kesenler meclisimizde oturmasınlar!.

İşte bu ikazdan sonra ibretli bir olay cereyan eder. Dinleyenlerden bir kişi sessizce kalkıp dışarı çıkarak ihmal ettiği akrabasına koşar. Neden sonra geri gelip yerine sessizce oturunca Efendimiz sorar:

- Bir akraba ihmal mi söz konusu idi? Cevap şöyle gelir:

- Beni kendisinden uzaklaştıran bir teyzem vardı, ikazınız üzerine onu ziyarete gittim, kapısında beni görünce hem şaşırды hem de sevinerek, sen kolay gelmezdin nasıl oldu da geldin, diye sordu?. Ben de akrabayı ihmal edenlerle ilgili ikazınızı anlatınca ellerini açıp dua etti, ben de ona dua ettim, böylece akrabamla ilgimi tekrar başlatıp helalleşerek geldim ki, meclisinizde oturacak duruma gelmiş olayım!.

Bunun üzerine Efendimiz'in (sas) tarihî cevabı şöyle olur:

- Şunu unutmayın ki, akrabalarıyla ilgisini kesmiş olan kimsenin bulunduğu meclise Rabb'imizin rahmeti inmez! Sen bu ziyaretinle hem meclise gelecek olan rahmete engel olmaktan kendini kurtarmış, hem de bir vefa örneği vermiş, sıla-i rahimde bulunmuş oldun!..

Demek akrabalarıyla ilgisini kesenler rahmetten hem kendileri mahrum kalır, hem de içinde buldukları meclisi mahrum ederler. Bu önemli nokta unutulmamalıdır.

Bundan sonra bir akraba sorusu da şöyle gelir:

- Ben akrabama gidiyorum, ama o gelmiyor; ben affediyorum o affetmiyor. Ben de onlara aynı şekilde karşılık vermek istiyorum!. Buyrulur ki:

- Akrabanın sana yaptıkları yanlışı sen de onlara yaparsan, yanlışa yanlışa karşılık vererek eşit duruma düşmüş olursun, fark kalmaz aranızda. Sen yanlışa, doğru ile karşılık ver ki, hataya ortak olmayasın. Şunu

unutma ki, senin akraba ve dostlarına vefalı tavrın seni cennete, onların vefasız tavrı da onları layık oldukları yere yönlendirecektir..

Bu gibi ağır ikazlardan anlaşılın odur ki, akraba ve dostlarla sevgi bağlarını koparmanın vebali göze alınamayacak kadar ağırdır. Nitekim "İnsanı cehennemden uzaklaştırıp cennete yakınlaştıran ameller hangisidir?" diye soran bir sahabeye, Efendimiz'in (sas) cevabı da bu mealde olmuştur:

- Namazını kılan, orucunu tutan, haramlardan kendini koruyan, bir de akrabalarıyla ilgisini kesmeyip sürdüren kimse, cennete doğru götüren amellerle ilerleyen kimse demektir.

Anlaşılın odur ki, namaz, oruç gibi önemli dinî görevlerimizin hemen yanında akraba ve dost ziyaretleri de yer almaktadır. Meşhur irşat kitabı Tenbihü'l-Gafilin'de ise bu konu şöyle dikkate verilmiştir:

- Akraba ve dostlarını yürüyerek ziyarete gidenler, adım başına kazanacakları sevabı düşünerek yaya gitmeyi dahi severek göze almalılar. Bu mümkün değilse vasıtaya binerek de olsa gitmeli, mütevazı hediyelerle de olsa akrabalık ve dostluk duygularını canlı tutmaya gayret göstermeli, buldukları meclise rahmetin inmeyeceği vefasız akraba ve dostlardan olmadığına da böylece göstermiş olmalıdır.

Yüce Rabbimizin dünyada yaşam bulan canlılar için koymuş olduğu kanunlardan biride yaratılmış olanların bir ana-babadan meydana gelmesidir. İlk yaratılan insan olan Hz. Adem ve O'nun eşi Hz. Havadan sonra bütün insanlar bu dünyaya anne ve baba vesilesi ile gelmektedir. Kendisinin dünyaya gelmesine vesile olanlara saygı ise, insana yakışan en önemli ahlaki ilkedir. Bu ahlaki ilke, anne ve babaya saygı Yüce Rabbimizin de Hz. Ademle başlayan bütün insanlara emrettiği ilkeler arasında yer almaktadır.

Ana-babaya saygı sadece, Allah'ın göndermiş olduğu son din olan İslam Diniyle insanlara bildirdiği bir emir değildir. İslam Dininden önce gönderilmiş dinlerde de ana-babaya saygı emredile gelmiştir. Bu hususta Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

"Vaktiyle biz, İsrailoğullarından: Yalnızca Allah'a kulluk edeceksiniz, ana-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz diye söz almış ve "İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekâtı verin" diye de emretmiştik. Sonunda azınız müstesna, yüz çevirerek dönüp gittiniz."[\[1\]](#)

Kur'an-ı Kerim'in değişik birçok ayetinde ana-babaya iyi davranma emredilmektedir. Yüce Rabbimiz bir ayette bizlere şöyle buyurmaktadır.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُمَّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine "of!" bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle.”[2] Bir diğer ayette ise bu emir şöyle ifade edilmektedir.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

“Biz insana, ana ve babasına iyi davranmayı emrettik. Özellikle de anası nice sıkıntılara katlanarak onu karnında taşımış; emzirmesi de iki yıl sürmüştür. İşte bu sebeple, bana, ana ve babana şükret, diye tavsiye ettik.”[3] Bir başka ayette ise mealen şöyle buyruluyor. “Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşına, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlar (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez.”[4]

Ana-babaya iyilik yapma emredilmiş, kendilerine yapılan haksız muameleler ise yasak kapsamına alınmıştır. Bu sebeple ana-babaya itaatsizlik Yüce Rabbimiz tarafından haram kılınmıştır. İlgili ayet şöyledir. “De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.”[5]

Allah-u Teala ana-babasına karşı güzel davranışlar sergileyenlerden ise övgüyle bahsetmektedir.

Nitekim Yahya (a.s.) bahsedilirken O'nun bu özelliği şöyle övülmektedir. “Ana-babasına çok iyi davranırdı; o, isyankâr bir zorba değildi.”[6]

Sevgili Peygamberimizden ise bizlere şöyle bir hadis aktarılmaktadır. “Bir adam Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek: “Kendisine en iyi davranmam gereken kimdir?” diye sordu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “Anan!” buyurdu. Adam: “Ondan sonra kimdir?” diye sordu. Efendimiz, “Anan!” buyurdu. Adam tekrar: “Ondan sonra kim gelir?” diye sordu. “Anan!” dedi. Adam tekrar: “Sonra kim gelir?” diye sordu. Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem: “Baban!” cevabını verdi.[7]

Hz. Peygamber (s.a.s.) Efendimiz ana-babaya itaati ibadet olarak kabul etmiştir. Nitekim Abdullah İbni Mes'ûd (r.a.) Peygamber aleyhisselâm'a:

- Allah'ın en çok beğendiği amel hangisidir? diye sorunca, Efendimiz;
- “Vaktinde kılınan namazdır” diye cevap verdi.
- Sonra hangi ibadet gelir? dedim.

- “Ana ve babaya iyilik ve itaat etmek” buyurdu.

- Daha sonra hangisi gelir? diye sordum.

- “Allah yolunda cihâd etmek” buyurdu.[8]

Anne ve babaya saygı insanı cennete götürdüğü gibi, orada en yüce makamları elde etmeye vesile olmaktadır. Bir hadisinde Sevgili Peygamberimiz bizlere şöyle buyuruyor.

رَغِمَ أَنْفٌ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفٌ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفٌ مَنْ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ، أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا، فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ

“Anne ve babasına veya onlardan sadece birine yaşlılık günlerinde yetişip de cennete giremeyen kimse perişan olsun, perişan olsun, perişan olsun”[9] Anne babaya iyilik cennet vesilesi ki; Efendimiz onlara iyilik yapamayıp da bu vesileden mahrum kalanları kınamaktadır.

Anne babaya karşı gelmek büyük günahlardandır. Sevgili Peygamberimiz bir hadislerinde bu hususa şöyle dikkat çekmektedir. - “Büyük günahların en ağırını size haber vereyim mi?” diye üç defa sordu. Biz de: Evet, yâ Resûlallah, dedik. Resûl-i Ekrem: “Allah’a şirk koşmak, ana babaya itaatsizlik etmek” buyurduktan sonra, yaslandığı yerden doğrulup oturdu ve “İyi dinleyin, bir de yalan söylemek ve yalancı şahitlik yapmak” buyurdu.[10]

Ana-babaya itaat etme zorunluluğu olmayan haller de vardır. Yüce Rabbimiz bir ayette bu hususu bizlere şöyle aktarmaktadır. “Biz, insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.”[11] Bu ayet bazı putperest Arapların Müslüman olan evlatları üzerinde baskı kurmalarıyla ilgilidir. Ancık müminler bu tür baskılarla her zaman karşılaşabilirler; evlatlarının dindarlığından rahatsızlık duyan ve onlar üzerinde baskı kurmaya çalışan ailelere her dönemde rastlamak mümkündür. Böyle durumlarda bir yandan Allah’ın buyruklarına karşı gelmekten sakınmak, diğer yandan da yine Allah’ın buyruğu olan ebeveyn hukukuna riayet etmek için samimi bir çaba göstermenin evlatlar için oldukça zor ama ecri büyük bir davranış olacağını ve bu gerilime katlanmanın da bu dünyada tabi olduğumuz sınavın bir parçası olduğunu daima göz önünde tutmak gerekir.[12]

Anne-babamız için dua edip günahlarının bağışlanmasını dilemeliyiz. Çünkü bir insan kendisinden sonra dua eden bir çocuk bırakırsa, amel defterleri hiç kapanmaz, kendisine vefatından da sonra sevap yazılmaya devam eder. Anne ve babamıza hayatlarındayken iyilik yaptığımız gibi vefatlarından sonrada onlara hayır duada bulunmak suretiyle iyiliklerimize devam etmeliyiz. Efendimize Yâ Resûlallah! Anamla babam öldükten sonra onlara yapabileceğim bir iyilik var mı? diye sorulunca, Resûl-i Ekrem şöyle buyurdu: “Evet, onlara dua eder günahlarının bağışlanmasını dilersin; vasiyetlerini yerine getirirsin; akrabasını koruyup gözetirsin; dostlarına da ikramda bulunursun.”[13]

Kur'ân-ı Kerîm'de bir evlâdın ana babasına dua etmesini bildiren ayetler vardır. Bu ayetlerin manaları şöyledir. "Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: "Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!" diyerek dua et"[14] Ayrıca beş vakit namazımızın son oturularında Hz. İbrâhim'in ana ve babası için yaptığı, "Rabbim! Hesap sorulduğu gün beni, anamı babamı ve mü'minleri bağışla!"[15] duasını, namazlarımızda hep okuruz. Namazlarımızın dışındada bu duayı her daim dile getirmeliyiz. Yüce Rabbimiz bir başka ayette ise bize şöyle bir dua öğretmektedir.

İnsanoğlu ana-babasına karşı her zaman kırıcı olmayan latif sözler söylemelidir. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de Hz. İbrahim'in babası Azer ile olan diyalogunu, Hz. İbrahim'in babasının kendisine karşı yanlış davranışlarına rağmen nasıl bir dil kullandığını bizlere şöyle bildirmektedir. Bir zaman o babasına dedi ki: Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana hiçbir fayda sağlamayan bir şeye niçin taparsın? Babacığım! Hakikaten sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni düz yola çıkarayım. Babacığım! Şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan, çok merhametli olan Allah'a âsi oldu. Babacığım! Allah tarafından sana azap dokunup da şeytanın yakını olmandan korkuyorum. (Babası:) Ey İbrahim! dedi, sen benim tanrılarımın yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, andolsun seni taşlarım! Uzun bir zaman benden uzak dur! İbrahim: Selâm sana (esen kal) dedi, Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O bana karşı çok lütufkârdır.[16]

Anne ve babamızın vasiyetlerini de imkanlarımız nispetinde yerine getirmeye özen göstermeliyiz. Çünkü bizim onlar için yapmış olduğumuz iyilikler vesilesi sebebiyle, günahları var ise affedilebilir, makamları yücelere ulaşabilir. Ayrıca hac ibadeti yapamayıp da vefat eden ve bizlere bu ibadeti yapmayı vasiyet eden ebeveynlerimizin yerine bu ibadeti yerine getirebilir, onları bu sorumluluktan kurtulmalarına vesile olabiliriz. Ayrıca onlar adına sadaka vermekle kendilerine fayda sağlayabiliriz. Nitekim Ashaptan Sa'd ibnu Ubâde, anasından uzak bir yerde bulunduğu hâlde anası ölmüş, bunun üzerine Sa'd: Yâ Rasûlallah! Ben anamdan uzakta iken anam vefat etti. Şimdi ben onun adına birşey sadaka etsem, bu sadaka yapacağım şey ona fayda verir mi? deyince, Rasûlullah: "Evet (onun adına yapacağın hayır, ona fayda verir)" buyurmuştur."[17]

Ana ve babamızın dostlarını da unutmamalıyız. Anne ve babamızın dostluk kurdukları insanlar bizlere kendilerini hatırlatmaktadır. Nitekim, Sevgili Peygamberimiz ana-baba dostlarını da hiçbir zaman unutmamış, gerekli ilgi ve alakayı hayatı boyunca devam ettirmiş, onlara da saygı göstermiştir. Bir hadislerinde ise şöyle buyurmuştur. "En makbul iyilik, baba dostunu koruyup gözetmektir."[18]

Dünya hayatına gelmemize vesile olan, her şeye muhtaç olduğumuz bir dönemde uykusundan, işlerinden, hayatından feragat ederek bizleri yetiştiren ve bu konuda titiz davranan, çocukluğumuzda bize ilk terbiyeyi veren, gençliğimizde tecrübelerinden faydalandığımız, dünyadan ayrıldıkları vakit kıymetleri daha iyi anladığımız ana-babamıza karşı saygılı olmamız öncelikle insanlığımızın bir gereğidir. İnsanlığın kaybetmemiş her birey vefakar anne ve babasına gerekli muhabbeti gösterecektir.

Ana-babaya saygı ayrıca Yüce Rabbimizin bir emridir. Bu sebeple onlara karşı iyi davranmamız bizlere dünya ve ahiret saadeti kazandıracakken, onlara karşı takındığımız kötü tavırlar Yüce Rabbimizin bize karşı

gazaplanmasına sebep olacaktır. Sevgili Peygamberimizin bu husustaki, bir hadisiyle vaazımızı sonlandırıyoruz. “Allah Teâlâ’nın rızası, anne ve babayı hoşnut ederek kazanılır. Allah Teâlâ’nın gazabı, anne ve babayı öfkelenmek suretiyle çekilir”^[19]

Yüce Rabbim hayatta olan anne ve babalarımıza hayırlı uzun ömürler versin. Ahiret hayatına intikal etmişlere ise merhamet ve mağfiret etsin. Dünya hayatımızda kendilerine saygıda kusur etmemeyi ve bu vesile ile dünyamızı ve ahiretimizi aydınlatmayı nasip etsin.

[1] Bakara, 2/83

[2] İsrâ, 17/23

[3] Lokman, 31/14

[4] Nisa, 4/36

[5] En’am, 6/151

[6] Meryem, 19/14

[7] Riyazü’s-Salihin, Hadis No: 318

[8] Buhârî, Mevâkît 5, Cihâd 1, Edeb 1,

[9] Müslim, Birr 9, 10

[10] Riyazü’s-Salihin, Hadis No:338

[11] Ankebut, 29/8

[12] Kur’an Yolu, Türkçe Meal ve Tefsir, DİB Yayınları, c.IV, s.257

[13] Riyazü’s-Salihin, Hadis No:344

[14] İsrâ, 17/24

[15] İbrâhim, 14/41

[16] Meryem, 19/42-47

[17] Buhari, Vesaya, 15

[18] Riyazü's-Salihin, Hadis No:343

[19] Tirmizî, Birr 3